

LINDA ja Ülemiste vanake

Linda oli eestlaste suure kuninga Kalevi naine. Ta oli ilus ja uhke. Enne Kaleviga abiellumist oli tal käinud palju kosilasi. Isegi Kuu ja Päike tahtsid teda endale. Aga Linda põlgas nad ära. Siis tuli Kalev ja Linda sai kohe aru, et see on talle kõige õigem mees.

Linda ja Kalev abiellusid ning elasid kaua ja õnnelikult. Kalev valitses maad ja Linda aitas teda kõigiti. Neil oli palju lapsi. Kõige viimane poeg, kes sündis pärast vana Kalevi surma, sai nimeks Kalevipoeg.

Linda oli Kalevi surma pärast väga kurb. Ta tassis tema kalmukünkale tohutu suure kihunniku. Selle kihunniku otsa ehitati palju aega hiljem Toompea loss.

Tassimise ajal kukkus üks kivi Lindale varba peale ja Linda sai väga haiget. Ta istus kivile ja puhkes nutma. Linda pisaratest tekkis Ülemiste järv.

Selle järve vesi oli alguses väga soolane, sest pisarad on ikka soolased. Aja jooksul vajus sool järve põhja ja vesi muutus joodavaks. Paljude tallinnlaste kraanivesi tuleb tänagi Ülemiste järvest.

Aga selle järvega oli veel üks asi. Järve sisse asus elama imelik vanake, kes armastas järve põhjas ja järve kaldal ringi uidata. Tema sai elada nii vee all kui kuival maal. Rahvas hakkas teda Ülemiste vanakeseks kutsuma.

Ülemiste vanakesele ei meeldinud sugugi, et inimesed olid hakanud ranna äärde Tallinna linna ehitama. Ei meeldinud sellepärast, et Tallinna kirikutornid segasid tema vaadet merele.

Vanake otsustas Tallinna ära hävitada. Selleks oli tal kaval plaan: lasta Ülemiste järve veed mäest alla, nii et need linna minema pühiks.

Ülemiste vanake seadis sammud Linda juurde ja küsis, kas tohib Ülemiste järve veed valla päästa. Lindale see mõte ei meeldinud, sest järv oli ju tema pisaratest tekkinud. Ta oleks tahtnud, et see oleks Kalevi mälestuseks alles jäänud.

Kuid ta ei tahtnud naljakat vanakest otse keelata. Sellepärast vastas Linda kavalalt: „Sa võid seda teha küll, aga alles siis, kui Tallinn on täiesti valmis.”

Linda teadis, et tegelikult ei saa ükski linn kunagi valmis. Ikka on mõni maja alles pooleli. Ja kui üks maja valmis saab, on juba mõnda teist ehitama hakatud.

Aga vanake ei mõistnud Linda kavalust. Tema ootab tänase päevani, millal saaks Tallinna ära uputada. Aeg-ajalt tuleb ta järvest välja ja küsib mõne inimese käest: „Kas linn on valmis?” Iga kord öeldakse talle vastuseks: „Ei, ei ole valmis.”

Niimoodi päästis Linda tarkus Tallinna linna. Linda ise võluti hiljem suureks kiviks, aga see on juba teine jutt.

